

«Υπάρχει μια γοητεία όταν
νιώθουμε πως χρειάζεται να
πολεμήσουμε για κάτι» Η Ιφιγένεια
Τέκου συνομιλεί με τη Βιργινία
Αυγερινού

Η Ιφιγένεια Τέκου γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα. Σπούδασε γαλλική φιλολογία στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας και πήρε μεταπτυχιακό τίτλο από το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών στη Διοίκηση Επιχειρήσεων. Εργάστηκε ως διοικητική υπάλληλος για αρκετά χρόνια σε πολυεθνικές εταιρείες, ενώ πλέον κάνει μεταφράσεις και παραδίδει ιδιαίτερα μαθήματα σε παιδιά. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν επίσης τα μυθιστορήματά της *ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΦΩΣ*, *Η ΜΟΙΡΑ ΤΗΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ*, *ΔΕΞΙ ΚΙΤΡΙΝΟ ΛΟΥΣΤΡΙΝΙ*, *ΤΟ ΚΑΛΟ ΜΠΛΕ ΣΕΡΒΙΤΣΙΟ*, *Ο ΑΝΤΡΑΣ ΜΕ ΤΙΣ ΚΟΥΚΛΕΣ*, καθώς και το βιβλίο της για εφήβους *ΥΟΛΟ – ΖΕΙΣ ΜΟΝΑΧΑ ΜΙΑ ΦΟΡΑ*.

Τη συγγραφέα Ιφιγένεια Τέκου φιλοξενήσαμε στο *literature.gr* το 2021, όταν κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ το βιβλίο της [Το καλό μπλε σερβίτσιο](#), και το 2023 με την κυκλοφορία του έργου της με τίτλο *Σχεδόν λευκή*. Σήμερα, σχεδόν έναν χρόνο μετά, η Ιφιγένεια Τέκου είναι και πάλι κοντά μας, αυτή τη φορά για να μιλήσουμε για το βιβλίο της [ΤΟ ΤΡΙΤΟ ΝΥΦΙΚΟ](#) που μόλις κυκλοφόρησε και πάλι από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ. Την ευχαριστούμε θερμά.

Βιργινία Αυγερινού Μάρτιος 2024

Κυρία Τέκου, σας καλωσορίζουμε και πάλι στο *Literature.gr*, για να μιλήσουμε αυτή τη φορά κυρίως για το νέο σας βιβλίο με τίτλο *Το*

***τρίτο νυφικό που μόλις κυκλοφόρησε από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ.
Ποια σπίθα πυροδότησε τη συγγραφή αυτού του έργου;***

Χαίρομαι που ανταμώνουμε ξανά! Σε αυτό το βιβλίο δεν άντλησα την έμπνευσή μου από κάποιο ιστορικό γεγονός το οποίο χρησιμοποίησα ως πάτημα για να εξελίξω την ιστορία μου, αν και οι ζωές των ηρώων μου επηρεάζονται σαφέστατα από τις ιστορικές συγκυρίες της εποχής, όπως οι τρεις διαδοχικοί κατακτητές που πέρασαν από το νησί της Κάσου αφήνοντας το αποτύπωμά τους, αλλά και η υπόθεση των «κλεμμένων παιδιών» των Αβορίγινων της Αυστραλίας τα οποία απομακρύνθηκαν από τις οικογένειές τους με τη βία (1910-1970) με σκοπό τον αφανισμό του πολιτισμού τους. Η αφορμή για να συνθέσω την πλοκή του νέου μου πονήματος δόθηκε με πολύ απλό και τυχαίο τρόπο και δεν ήταν παρά το άκουσμα μερικών στίχων του τραγουδιού του Γιάννη Αγγελάκα που κατέληξαν να μου γίνουν εμμονή: «Κι όταν ακόμα θα πιστεύεις πως για πάντα έχω χαθεί θα ανατέλλω». Πάνω στην αισιοδοξία που κραύγαζαν οι συγκεκριμένες λέξεις, βάσισα την κεντρική ηρωίδα μου, την Κασσία, μια αληθινή μαχήτρια της ζωής που ήταν έτοιμη να πέσει από τον πιο ψηλό βράχο για χάρη του καλύτερού της φίλου.

Πόσο εύκολο είναι να ανθίσει ένας έρωτας σε πείσμα της μοίρας που τους γράφει η Ιστορία;

Θα σας φανεί ίσως παράξενη η άποψή μου, αλλά πραγματικά πιστεύω ότι οι έρωτες ανθίζουν πολύ περισσότερο, πολύ καλύτερα, όταν δοκιμάζονται από τις δυσκολίες... όταν αντιπαλεύονται την ίδια τη μοίρα. Βλέπετε, υπάρχει μια γοητεία όταν νιώθουμε πως χρειάζεται να πολεμήσουμε για κάτι ή για κάποιον που αγαπάμε.

Τι ήταν αυτό που σας έκανε να δημιουργήσετε την Κασσία, την κεντρική ηρωίδα του μυθιστορήματος και να στηρίξετε πάνω της όλο το αφηγηματικό σας οικοδόμημα;

Η Κασσία, το κορίτσι που οι συγχωριανοί του θεωρούσαν κακόσορτη, δηλαδή κακότυχη, βάλθηκε να παλεύει για τη ζωή και την ευτυχία της από την πρώτη κιόλας μέρα που ήρθε στον κόσμο παίρνοντας, διαρκώς, μικρές γεύσεις θανάτου, ωστόσο καμία αναποδιά δεν αποτέλεσε ποτέ για εκείνη τροχοπέδη, ίσα ίσα που την

ατσάλωσε με θάρρος και δύναμη σπρώχνοντάς την να κυνηγήσει ακόμα πιο αποφασιστικά την ευτυχία, τη φιλία, την αγάπη και το δικαίωμα στα όνειρα. Μπορείτε να κατανοήσετε, λοιπόν, ότι ο λόγος που της έδωσα πρωταγωνιστικό ρόλο στο βιβλίο μου ήταν για να μεταφέρει το *joie de vivre* της πρωτίστως σε μένα και κατόπιν στους αναγνώστες.

Πώς χειρίζονται οι ήρωες του βιβλίου σας τον αναγκαστικό τους χωρισμό;

Στην αρχή και για ένα διάστημα τούς συντηρεί η ελπίδα ότι σύντομα θα σμίξουν ξανά, όμως έρχεται η στιγμή που η ελπίδα δίνει τη θέση της στην απογοήτευση, καθώς συνειδητοποιούν ότι η απόσταση που τους χώρισε είναι πολύ μεγαλύτερη από ό,τι νόμιζαν και πιο επώδυνη από ό,σο αντέχουν.

Ήταν δύσκολο να διεισδύσετε στην ψυχοσύνθεση των ηρώων αυτού του μυθιστορήματος και ειδικά της Κασσίας;

Πάντα αποτελεί πρόκληση για έναν δημιουργό η «κατανόηση» των ηρώων του, να αφουγκράζεται τις φοβίες και τις ανάγκες τους προσπαθώντας να τους προσφέρει ολοκληρωμένους στον αναγνώστη δίχως να ξενίζει κανένα στοιχείο της συμπεριφοράς τους, συνάμα, ωστόσο, αποτελεί και μια εξαιρετικά ενδιαφέρουσα διαδικασία όπως κάθε λευκός καμβάς που περιμένει να τον γεμίσουμε με τα δικά μας χρώματα.

Η έρευνα που απαιτήθηκε για τα ιστορικά, πολιτιστικά και πολιτισμικά στοιχεία για τη συγγραφή του έργου σας είναι εμφανής. Άλλωστε στο τέλος του βιβλίου αναφέρετε και ενδεικτική βιβλιογραφία που χρησιμοποιήσατε. Πόσο χρόνο χρειάστηκε για να ολοκληρωθεί αυτό το έργο;

Περίπου δεκαπέντε μήνες χρειάστηκαν για να συγκεντρώσω τις απαιτούμενες πληροφορίες σχετικά με το κοινωνικό-ιστορικό πλαίσιο τόσο της Κάσου όσο και της Αυστραλίας, αλλά και για να ολοκληρώσω στη συνέχεια, τη συγγραφή του καινούριου μου πονήματος.

Ποια ήταν για εσάς μια πολύ δύσκολη σκηνή του βιβλίου αυτού και ποια συναισθήματα σας δημιούργησε κατά τη διάρκεια της συγγραφής της;

Μέσα στο βιβλίο μου αυτό, αναφέρομαι μεταξύ άλλων και στη διαχρονική μάστιγα της γυναικείας κακοποίησης. Τα παλιότερα χρόνια, σε άλλες εποχές όπως αρεσκόμαστε να λέμε, τα περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας κουκουλώνονταν περισσότερο από ό,τι στις μέρες μας και θεωρούνταν τρόπον τινά φυσιολογικά. Στην προσπάθειά μου, λοιπόν, να περιγράψω τις «φορτισμένες συναισθηματικά» σκηνές αποδίδοντας με αληθοφάνεια την απόγνωση των γυναικείων ηρωίδων μου, ένιωσα να παρασύρομαι από τον πόνο αλλά και τον δίκαιο θυμό τους.

Τι θα θέλατε να κρατήσουν οι αναγνώστες από το αναγνωστικό τους ταξίδι με το Τρίτο Νυφικό;

Το βιβλίο μου αυτό βρίθει μηνυμάτων μολονότι δεν τό'κανα σκόπιμα καθώς σιχαίνομαι έστω και την υποψία διδαχής, ωστόσο, αν έπρεπε να διαλέξω αυτό το Ένα μήνυμα που κυριαρχεί σε κάθε σελίδα αποτελώντας και τον βασικό πυρήνα της συγκεκριμένης ιστορίας, είναι το εξής: Μη σταματάς ποτέ να παλεύεις για την ευτυχία σου! Αγάπα ξανά και ξανά αν πρέπει, απλά κάθε φορά προσπάθησε να αγαπάς καλύτερα!

Το 13ο βιβλίο σας. Σ' αυτό το μεγάλο ταξίδι της συγγραφής ποιο είναι το μεγαλύτερο μάθημα που πήρατε και τι θα λέγατε σε κάποιον που ονειρεύεται να γίνει συγγραφέας;

Πράγματι, στην πορεία του συγγραφικού μου ταξιδιού, τολμώ να παραδεχτώ ότι πήρα πολλά, πάρα πολλά μαθήματα και τα καλύτερα από αυτά προήλθαν από αρνητικές εμπειρίες. Τα θεωρώ πολύτιμα καθώς με έκαναν να ξεκαθαρίσω μια και καλή μέσα μου πόσο σημαντικό ήταν να διεισδύσω, με τον δικό μου ταπεινό τρόπο, στον κόσμο της λογοτεχνίας. Το πιο σημαντικό πράγμα που συνειδητοποίησα παρά διδάχτηκα είναι το εξής και αυτό θέλω να μεταφέρω στους μελλοντικούς ομότεχνους: Όταν γράφεις πρέπει να το κάνεις επειδή απλά απολαμβάνεις τη μαγεία της συγγραφής

και όχι γιατί αποσκοπείς σε οποιοδήποτε άλλο όφελος. Με αυτό τον τρόπο, δεν θα αισθανθείς ποτέ χαμένος ή αδικημένος.

Κλείνοντας, αφού σας ευχαριστήσουμε, αν και ίσως λίγο νωρίς, θα μπορούσατε να μας για τα επόμενα συγγραφικά σας σχέδια;

Σας ευχαριστώ κι εγώ πολύ για τη γραπτή συνδιάλεξή μας! Το μοναδικό σχέδιο που κάνω και αφορά στη συγγραφή, αν και περισσότερο με επιθυμία μοιάζει, είναι να συνεχίσω να θέλω να γράφω όπως την πρώτη μέρα που ξεκίνησα, με το ίδιο πάθος και ενθουσιασμό, με την ίδια λαχτάρα να δημιουργώ αξιοπρεπή έργα που θα ικανοποιούν εμένα αλλά και τους αναγνώστες.